

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 808/2018
22.10.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петронија Аћимовића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Марина Благојевића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 156/17 од 13.10.2017. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 56/18 од 10.05.2018. године, на седници већа одржаној 22.10.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Марина Благојевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 156/17 од 13.10.2017. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 56/18 од 10.05.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петронија Аћимовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 156/17 од 13.10.2017. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 56/18 од 10.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 156/17 од 13.10.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 280. став 3. у вези става 2. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, док је окривљени ББ оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Истом пресудом је одређено да ће одлука о трошковима бити донета посебним решењем, након правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 56/18 од 10.05.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Марина Благојевића, преиначена је пресуда Основног суда у Пожеги К 156/17 од 13.10.2017. године, у односу на овог окривљеног само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Ужицу, окривљеног ББ, за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, на основу члана 4. став 2, члана 42, 45, 54, 56. и 57. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, док су у преосталом делу жалба браниоца овог окривљеног, као и жалба Основног јавног тужиоца у Пожеги и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Петронија Аћимовића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости, благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Петроније Аћимовић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног АА ослободи од оптужбе;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Марин Благојевић, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, а због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9), 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ББ ослободи од оптужбе, или укине у целости другостепену пресуду и списе предмета врати другостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су поднети захтеви за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Марина Благојевића, је неоснован.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петронија Аћимовића, је недозвољен.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Марин Благојевић у поднетом захтеву за заштиту законитости најпре истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, наводима захтева да је суд прекорачио оптужбу јер је додао битне елементе кривичног дела, којих према мишљењу браниоца није било у оптужном акту, на тај начин што је интервенисао у опис кривичног дела и променио тежину последице која је настала извршењем кривичног дела, њеним конкретним описивањем, тј. њеним квалификовањем.

Међутим, ови наводи захтева браниоца окривљеног ББ, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП прописано је да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Полазећи од наведеног, а како из изреке побијане првостепене пресуде Основног суда у Пожеги, произилази да је окривљени ББ, оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 3. у вези члана 278. став 5. у вези става 1. КЗ, онако како му је то стављено на терет измењеним оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Пожеги Кт 102/14 од 07.09.2017. године, то је суд правилно применио закон, одлучивши на описани начин, јер се побијане пресуде управо односе на лице које је оптужено и на кривично дело које је предмет оптужбе садржане у измењеном оптужном предлогу.

С тим у вези, неосновано се захтевом указује да тежа последица кривичног дела није садржана у диспозитиву оптужног акта, а да ју је суд унео у изреку побијане првостепене пресуде, будући да из списка предмета јасно произилази да је ова последица у оптужном предлогу наведена и описана, након описа радње извршења кривичног дела, и то речима: „услед чега се кашика багера нагло померила и ударила металну радну скелу на којој се налазио оштећени ВВ, од чега је оштећени пао са скеле са висине од 4,6 метара и задобио тешке телесне повреде у виду прелома 11. и 12. грудног пршљена, прелома попречних наставака првог и другог слабинског пршљена и одузетости доњих екстремитета“. Притом, околност да је у изреци побијане првостепене пресуде, суд додао и речи „при чему је оштећени радник задобио тешку телесну повреду“, а да је затим у истој изреци након чињеничног описа радње извршења, још једном навео да је услед радњи окривљеног ББ, оштећени ВВ, задобио тешке телесне повреде, уз идентичан опис ове последице као што је то наведено и у оптужном акту- по налажењу овог суда, без утицаја је на постојање битне повреде поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Наиме, чињеница да је два пута у изреци пресуде наведена тежа последица (због које закон за предметно дело и прописује тежу казну) ни у ком случају не представља измену објективног идентитета оптужбе, нити се може сматрати да је тиме оптужба прекорачена, из разлога што је тежа последица, као битан елемент кривичног дела за које је окривљени побијаним пресудама правноснажно оглашен кривим, као таква описана и у диспозитиву измењеног оптужног предлога.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац окривљеног ББ, у захтеву за заштиту законитости указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

У вези напред наведеног, бранилац окривљеног ББ сматра да је суд у конкретном случају, учинио и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у изреци побијане првостепене пресуде, према наводима захтева, није

уопште наведен ни облик кривице у односу на тежу последицу, а без ког елемента, дело за које је окривљени оглашен кривим, није кривично дело.

Међутим, како је бранилац окривљеног ББ, ову повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, истицао и у жалби на побијану првостепену пресуду, а приликом другостепеног одлучивања суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни четвртој, пасус други образложења побијане другостепене пресуде, дао довољне разлоге да се у конкретном случају не ради о наведеној повреди кривичног закона, то ове разлоге у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује.

Из изнетих разлога, неосновано бранилац окривљеног ББ, указује да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног ББ, истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводи да су побијане пресуде засноване на доказу на коме се по закону не могу заснивати, те у том смислу као незаконит доказ означава „спис радноправне инспекције, односно изјаве садржане у записницима радне инспекције“, сматрајући да се ради о незаконито прибављеним доказима, из разлога што окривљени ББ, није био странка у инспекцијском поступку, због чега бранилац сматра да се поменути записници о инспекцијском надзору, нису ни могли користити као докази у овом кривичном поступку, те да су исти морали бити издвојени из списка предмета као незаконити докази.

Међутим, ови наводи захтева се не могу прихватити као основани, из разлога што записник о извршеном инспекцијском надзору 383 број 163-22/2013-014 од 28.11.2013. године и записник о инспекцијском надзору од 07.11.2013. године, по налажењу Врховног касационог суда, представљају у смислу члана 138. став 2. ЗКП исправу коју је у прописаном обичу издао државни орган, у конкретном случају Министарство рада, запошљавања и социјалне политике – Инспекторат за рад – Одељење инспекције рада у златиборском управном округу, и то у границама своје надлежности, (у вршењу послова радно-правног инспекцијског надзора), а које исправе су такође, по налажењу овог суда, прибављене у складу са чланом 139. ЗКП, јер их је орган поступка, по службеној дужности, прибавио у оригиналу, те стога исти представљају законито прибављене доказе на којима се може заснивати правноснажна пресуда. С тим у вези, околност да окривљени ББ није био странка у инспекцијском поступку, без утицаја је на законитост поменутих исправа- записника о инспекцијском надзору, будући да суд није засновао правноснажну пресуду на изјавама лица која су испитивана у инспекцијском поступку, а чије изјаве су прикључене записницима о инспекцијском надзору, како то бранилац неосновано истиче у захтеву, већ су наведена лица испитана у својству сведока у овом кривичном поступку.

Из изнетих разлога, по налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Петроније Аћимовић, у поднетом захтеву за заштиту законитости износи сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, закључујући да окривљени АА није био непосредни организатор посла, већ да је исти био ангажован од стране инвеститора, искључиво као физичко лице – радник грађевинац, који је радио по налогу инвеститора и његових заменика, због чега бранилац закључује да „одговорност окривљеног ББ, не може бити већа од кривице директног изазивача незгоде, у конкретном случају - руковаоца грађевинском машином, окривљеног ББ.“

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП у делу у коме је одбио као неоснован захтев браниоца окривљеног ББ, адвоката Марина Благојевића, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Петронија Аћимовића, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.